

اولیانه

دیوید مهت | علی‌اکبر علیزاده
[به همراه یک مقاله | نهایشنامه‌های بیدگل: امریکایی (۱)]

| اولثانا |

| دیوبید ممت |

| ترجمه: علی اکبر علیزاده |

| ویراستار: مرتضی حسین زاده |

| مدیرهنری و طراح گرافیک: سیاوش تصاعدیان |

| مدیر نویسندگان: مصطفی شریفی |

| چاپ هشتم | ۱۳۹۸ | تهران | ۱۰۰۰ نسخه |

| شابک: ۰-۵۱۹۳-۶۰۰-۵ | ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۹۳-۰-۱ |

| Bidgol Publishing co. | بسربیکل |

| تلفن انتشارات: ۰۲۸۴۲۱۷ |

| فروشگاه | تهران | خیابان انقلاب | بین ۱۲ فرو ردن و فخر رازی | پلاز | ۱۲۷۴ |

| تلفن فروشگاه: ۰۲۶۶۹۶۳۶۱۷ | ۰۲۶۶۴۶۲۵۴۵ |

| bidgolpublishing.com |

| همه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است. |

* هرگونه اجرایی از این نمایشنامه منوط به اجازه رسمی از مترجم یا نشر است. *

* پاداشتی در مورد حقوق مادی و معنوی این اثر:

اجرای نمایشنامه های چاپ شده، بدون کسب اجازه از مترجم و ناشر، به کاری معمول در تئاتر ایران بدل شده است؛ این کار بیشتر اوقات با تغییر جنسی در ترجمه و دست بردن در آن صورت می گیرد و هدف و نتیجه آن کتمان حقوق معنوی و مادی صاحبان اثر، و توهین به مخاطبان و پذیرفتن هیچ گونه مستغلیت حرفه ای است.

برای مترجمان سپاری پیش می آید که بدون چشمداشت مادی اجازه اجرای اثر را بدهد، به خصوص برای همراهی با اجراء های شهرستان ها و دانشجویان، اما بی شک همه آنان خواستار رعایت حقوق معنوی خود (ذکر نام مترجم) در هر اجرایی هستند.

بنابراین، نشرسینه دگل استفاده بدون اجازه از ترجمه های نمایشی اش را، اعم از اجراء های رسمی کوچک یا بزرگ، به ویژه در تئاتر تهران و جشنواره ها، اقدامی غیر قانونی قلمداد می کند و از طریق مراجع مربوط موضوع را به جد پیگیری خواهد کرد.

تشرییح‌کل

مقدمهٔ مترجم

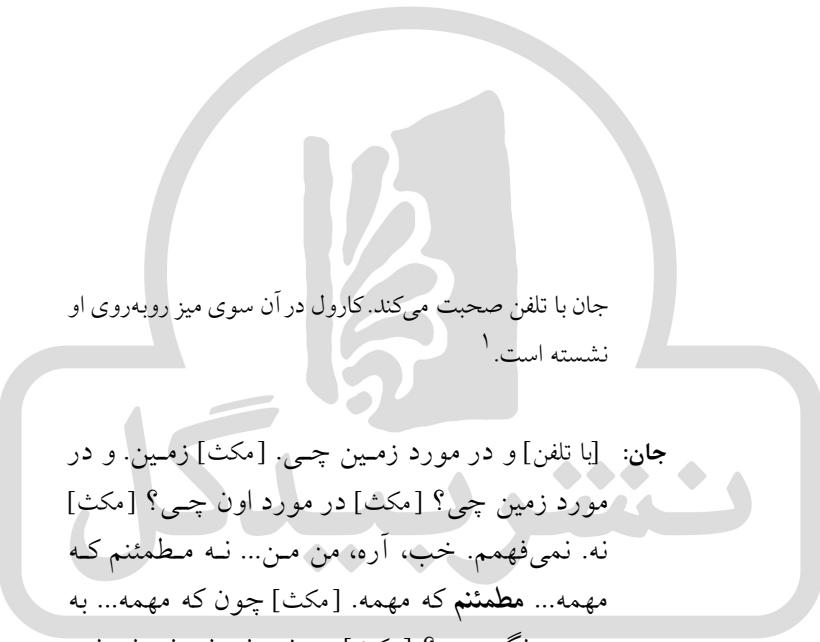
اولثانان، بحث انگلیزترین و چه بسا مهم‌ترین نمایشنامه دیوید ممت تا او اخیر دهه نود است. سوای مایه‌های شدیداً سیاسی / اجتماعی متن، که در همه اجراهای آن (در اروپا و امریکای شمالی) مناقشات زیادی را باعث شد، زبان و ساختار نمایشی آن فوق العاده جذاب، منحصر به فرد و آموزنده است. به رغم ظاهر گول‌زننده و رئالیستی آن، در نهایت نمی‌توان این نمایشنامه را کاملاً رئالیستی دانست. اولثانان به رغم پایبندی به برخی قواعد درام رئالیستی، در عمل، سازوکارهای رئالیسم را از درون ویران می‌کند. اولثانان از ساختار مثنی درام ارسطویی - که ظاهراً مورد ستایش خود ممت نیز هست - بهره می‌گیرد. نمایشنامه در سه پردهٔ اوج‌گیرنده، کشمکشی حاد میان دو شخصیت کنسمند را شکل می‌دهد. بنابراین، ساختار رایج درام ارسطویی با شروع، میانه و پایان مشخص‌اش در اینجا به نحو بارزی حضور دارد. شخصیت‌ها کاملاً فعال و دارای مشخصه‌های بارز

فردی‌اند. اما انحراف اولئنا از قواعد درام ارسطویی را در کجا باید جست و جو کرد؟ مشخص‌ترین عامل این انحراف، پایان بحث‌انگیز و غیرقطعی نمایشنامه است. کدام شخص پیروز می‌شود؟ کدام یک محقّ است؟ واکنش ما دقیقاً چیست؟ گفتهٔ نهایی «کارول» دقیقاً به چه چیز اشاره می‌کند؟ می‌توان به طور قطع گفت اولئنا واکنش‌های ما را چندپاره می‌کند. ما با پایانی باز رو به رو هستیم که در بهترین حالت به چیزی قطعیت نمی‌بخشد؛ البته این گفته به این معنی نیست که نمی‌توان اجرایی از اولئنا داشت که به پایان ممت قطعیت ببخشد. کما اینکه اجرای پیتر از این نمایشنامه در سال ۱۹۹۳ در رویال کورت، گفهٔ ترازو را به نفع «جان» سنجین کرد. اگر نمایشنامه، در پایان، واکنش‌های ما را چندپاره می‌کند، در این صورت می‌توان آن را ترازیک هم فرض کرد؛ چیزی که خود ممت نیز در مصاحبه‌هایش بر آن تأکید کرده است. جان، در انتها، مانند او دیپ متوجه می‌شود که خود عامل عفونت شهر بوده است. نوعی بازشناسی در پایان‌بندی نسبی ممت به چشم می‌خورد که نمایشنامه را از پایان‌بندی تک‌سویهٔ ملودراماتیک دور می‌کند.

شخصیت‌ها:

جان
کارول

جان با تلفن صحبت می‌کند. کارول در آن سوی میز رویه‌روی او نشسته است.^۱

جان: [با تلفن] و در مورد زمین چی. [مکث] زمین. و در مورد زمین چی؟ [مکث] در مورد اون چی؟ [مکث]
نه. نمی‌فهمم. خب، آره، من من... نه مطمئنم که مهمه... مطمئنم که مهمه. [مکث] چون که مهمه... به جری زنگ زدی؟ [مکث] چون... نه، نه، نه، نه.
اونا چی گفتند...؟ با بنگاه صحبت کردی... زنه کجاست...؟ خب، خب، باشه. یادداشت‌هاش کجاست؟ یادداشت‌هایی که با اون برداشتیم

۱. در این ترجمه، تمام حروف ایرانیک و سیاه بر اساس متن اصلی صورت گرفته است، و نحوه نشانه‌گذاری هم در اکثر موارد مطابق با الگوی متن اصلی است. م.

کجاست. [مکث] فکر می‌کردم بودی؟ نه. نه، ببخشید، منظورم این نبود، فقط فکر می‌کردم تو رو دیدم، وقتی اونجا بودیم... چی...؟ فکر می‌کردم تو رو اونجا با یه مداد دیدم. چرا الان؟ من می‌گم که... خب، به همین خاطر که می‌گم «به جری زنگ بزن». خب، الان نمی‌تونم بیام، چو...نه، من هیچ برنامه‌ریزی‌ای... گریس: من هیچ... من خوب می‌دونم که... ببین: ببین. به جری زنگ زدی؟ به جری زنگ می‌زنی...؟ چون الان نمی‌تونم. می‌آم، مطمئنم که یه ربع، تا بیست دقیقه دیگه، اونجام. قصدم همینه. نه، ما از دستش نمی‌دیم، ما این خونه رو از دست نمی‌دیم. ببین: ببین، من دست‌کم نمی‌گیرم. «حق ارتفاق»^۱. اون گفت «حق ارتفاق»؟ [مکث] اون چی گفت؛ یه «اصطلاح تخصصی‌یه».

یعنی ما مکلف‌ایم به اینکه... ببخشید... [مکث] ما: آره. مکلف‌ایم به... ببین: [به ساعتش نگاه می‌کند]. قبل از اینکه شرش رو کم کنه؟ باشه؟ «اصطلاح تخصصی».

چون: درسته [مکث] حیاط برای پسره. خب، کل اش... ببین... من دارم می‌آم اونجا ببینمت... [به ساعتش نگاه می‌کند]. دلاله اونجاست؟ خوبه، بهش

۱. easment: در لغت، به معنی حق قانونی برای استفاده از زمین شخص دیگر برای نیتی ضروری و خاص است. می‌شد این کلمه را به «حق مالکیت» هم ترجمه کرد، اما در این صورت دشواری فهم این واژه توسط جان منتقل نمی‌شد. جان عملاً معنی این اصطلاح را نمی‌داند.

بگو زیرزمین رو دوباره نشونست بد. یه نگاهی بهش
بنداز چون... چو... من دارم راه می‌افتم، تا ده دقیقه یا
یه ربع دیگه می‌آم... آره. نه، تو اون جدیده
می‌بینمت... خوبه. اگه فکر می‌کنی لازم... به جری
بگو قرار... باشه؟ سرمایه‌مون رو از دست نمی‌دم.
باشه؟ من مطمئنم که قرار نیست... [مکث] امیدوارم
این طور باشه. [مکث] من هم دوست دارم. [مکث]
من هم دوست دارم. خیلی زود... می‌آم.

[گوشی را می‌گذارد.] [روی میز خم می‌شود و یادداشتی بر
می‌دارد.] [به بالا نگاه می‌کند.] [رو به کارول]: ببخشید که...

کارول: [مکث] «اصطلاح تخصصی» چیه؟

جان: [مکث] ببخشید...؟

کارول: [مکث] «اصطلاح تخصصی» چیه؟

جان: چیزی که می‌خوای در موردش صحبت کنی همینه؟

کارول: ... در موردش صحبت...؟

جان: بذار قضیه رو روشن کنیم، می‌شه؟ کارول؟ [مکث]
نظرت چیه؟ من بہت می‌گم: وقتی تو یه «چیزی»
داری. که باید مطرح بشه. [مکث] نظرت چیه...؟

[مکث]

کارول: ... من نظرم...؟

جان: او هوم؟

کارول: ... من...؟

جان: ... چی؟

کارول: من... من... من چیزی گفتم که اش...

جان: [مکث] نه. ببخشید. نه. حق با تونه. خیلی ببخشید.

من یه خورده دستپاچه‌ام. می‌بینی که. منو ببخش.

حق با تونه. [مکث] «اصطلاح تخصصی» چیه؟ اون ظاهراً اصطلاحی به که، بنا بر کاربردش، معنی اشن خاص تر از اون واژه‌هایی به که، یعنی برای کسی که با این واژه‌ها آشنا نیست... که بر اون‌ها دلالت می‌کنه. به

نظر من، معنی «اصطلاح تخصصی»، اینه. [مکث]

کارول: شما نمی‌دونید اون چه معنی‌ای می‌ده...؟

جان: مطمئن نیستم که بدونم معنی اشن چیه. این یکی از اون چیزهایی به که، شاید باهاش روبه‌رو شدی، که، دیدیش، یا یه نفر برات توضیح داده، و تو هم گفتشی «آهان»، و، فوراً فراموش کردی که چی...

کارول: شما این کار رو نمی‌کنید.

جان: ... من...؟

کارول: شما این کار رو نمی‌...

جان: ... من نمی‌کنم، چی...؟

کارول: ... فرامو...

جان: ... من فرامو...

کارول: ... نه...؟

جان: ... چیزی را فراموش کنم؟ همه این کار رو می‌کنند.

کارول: نه، نمی‌کنند.

جان: نمی‌کنند...

کارول: نه.

جان: [مکث] نه . همه این کار رو می‌کنند.

کارول: چرا این کار رو می‌کنند...؟

جان: چون. من نمی‌دونم. چون به این جور چیزها
علاقه‌ای ندارند.

کارول: نه.

جان: به هر حال، من این طور فکر می‌کنم. [مکث] از اینکه
برآشته شدم متأسفم.

کارول: شما نباید این رو به من بگویید.

جان: خیلی لطف، و یا «مرحّمت» کردی در حق من
—بسیار خب— که او مددی اینجا... بسیار خب. کارول.
من فکر می‌کنم که دچار یه جور ایست شده‌ام. فکر
می‌کنم که ...

کارول: ... چی...

جان: ... یه لحظه. با توجه به... به...

کارول: آهان، آهان. شما دارید یه خونه جدید می‌خرید!

جان: نه، بذار همون قضیه رو ادامه بدیم.

کارول: «ادامه بدیم»؟ [مکث]

جان: من می‌دونم که چقدر... بهم اعتماد کن. می‌دونم
که چقدر... بالقوه این چیزا رو تحقیر می... من هیچ
آرزویی ندارم... هیچ آرزویی ندارم جز اینکه به تو
کمک کنم. ولی: [دسته‌ای کاغذ را از روی میز بر می‌دارد.]
من حتی نمی‌گم «ولی». من می‌گم به محض اینکه
برگردم...

کارول: من فقط، من فقط سعی می‌کنم...

جان: ... نه، این طوری بی‌فایده است.

کارول: ... چی؟ چی بی‌فایده؟